VRAGEN, (*)

TER VOLDOENING AAN ART. 21 VAN HET VROEGERE REGLEMENT.

OOST-INDIE.

1. Men vindt genoemd *perdikan dessa's* (Ind. Staatsbl. 1853, no. 77). Daar de afleiding van het woord *perdikan* niet zeker is, zoo zouden opgaven omtrent die dessa's, wat hun getal, uitgestrektheid en verhouding jegens het Gouvernement betreft, en wat verder in aanmerking komt, belangrijk zijn. (Vergel. ook Ind. Staatsblad. 1857, no. 99, art. 2, lett *n*).

2. Om het dorpsleven van de Javanen goed te leeren kennen, worden gevraagd opstellen in het Javaansch, door inlandsche hoofden vervaardigd, zoo als er een is medegedeeld in de *Bijdragen*, Nieuwe Serie, Deel VI, pag. 271 tot 279. Men verlangt dergelijke opstellen uit de verschillende streken van Java.

3. Meermalen vindt men, zelfs in officiële stukken, vermeld de *oudsten van een dessa*. Hoe worden zij in het Javaansch genoemd? Vindt men ze overal op Java? Zoo neen, waar dan? Wat is de verhouding, waarin zij staan tot het dessahoofd, tot het dessabestuur en tot de ingezetenen van de dessa?

4. Bij de Javanen zijn een groote menigte volksverhalen in omloop. Men verlangt de mededeeling van dergelijke stukken, in het oorspronkelijke opgeschreven.

5. Aangezien de processen, die in een land gevoerd worden, zeer geschikt zijn, om ons bekend te maken met die bijzonderheden van het leven, welke zonder deze al ligt onbekend blijven; zoo wordt verlangd een collectie van processtukken, welke over een gegeven tijdvak voor de inlandsche regtbanken zijn gebragt.

6. Het is nog onbekend in welken regtstoestand de bijwijven (goendiks)

(*) De vroeger uitgeschreven vragen, welke nog niet beantwoord zijn, kan men als nog uitgeschreven beschouwen. Er zijn eenige nieuwe vragen opgenomen, om de aandacht ook op andere punten te vestigen.

verkeeren. Men vraagt daarom bijzonderheden omtrent den vorm van haar huwelijk, indien er eenige vorm wordt geobserveerd, het erfregt van haar kinderen, enz.

7. De priesterraden, die een groote rol vervullen in de regtspraak over de inlanders, zijn nog weinig bekend. Alle mededeelingen omtrent hun zamenstelling, bevoegdheid, behandeling van zaken enz. zullen gaarne worden aangenomen.

8. Er ligt nog veel wetenswaardigs in het duister omtrent de taal, de zeden en de gewoonten van de Arabieren, die ingezetenen van Ned. Ind. zijn. Men wenscht daarmede bekend te worden gemaakt en vooral met de wetgeleerde boeken, die deze Arabieren gebruiken.

9. De kennis van de geschiedenis en van den toestand der Armeniërs in Ned. Ind. is belangrijk. Ook hieromtrent vraagt men eene verhandeling.

10. Men vraagt, als bijdrage tot de geschiedenis van Ned. Ind., eene politieke geschiedenis van hetgeen de Engelschen, Portugezen en Denen aldaar, elk op zich zelven, hebben verrigt.

11. Eveneens zou het belangrijk zijn om een aaneengeschakeld verhaal te hebben van hetgeen de verschillende Europesche volken hebben bijgedragen tot het vormen van den tegenwoordigen toestand, der tegenwoordige zeden en gewoonten en in het algemeen van het maatschappelijke leven in Ned. Ind.

12. Er bestaat reeds veel voor de geschiedenis der Nederlanders in Ned Ind., hetgeen echter weinig gebruikt wordt, omdat het in verschillende tijdschriften van vroegeren en lateren tijd verspreid is. Hij, die zich de moeite wil geven, om die stukken te verzamelen en daarvan opgaven te doen, bewijst de geschiedenis een groote dienst.

13. Om de verhoudingen van de Indische Regering tot de Inlandsche Vorsten en Grooten in de verschillende gedeelten van Ned. Ind. te leeren kennen, moet men zich bedienen van de met hen gesloten tractaten. Volledige lijsten van die tractaten en van hun inhoud te verkrijgen, schijnt boven de krachten van enkelen; daarom wordt de medewerking van meerderen daartoe ingeroepen.

14. Een verzameling van tjappen zou misschien vele punten in de geschiedenis en in den tegenwoordigen toestand van Ned. Ind. ophelderen. Een ieder, die de gelegenheid heeft, om zich afdrukken van tjappen te verschaffen, wordt uitgenoodigd tot het verzamelen, mededeelen en toelichten daarvan.

15. In Winter's *Javaansche Zamenspraken* (Deel I, p. 75 en 76) wordt een verschil gemaakt tusschen ontgonnen woeste gronden,

waarvan de eene soort *babadan*, de andere *bĕbĕran* genoemd wordt. Bij de eerste soort geschiedt de ontginning door omkapping en verbranding van boomen; de laatste soort bevat de gronden, die vroeger bebouwd, maar later verlaten zijn. Bestaat dit of dergelijke verschil ook elders op Java? Veroorzaakt het ook een verschillenden regtstoestand voor den ontginner?

16. De verschijning van de twee nota's der residenten van Soerakarta en Jogjakarta, als bijlagen bij het Regeringsverslag over Oost-Indië van 1860, heeft op nieuw de aandacht gevestigd op de landhuur in de vorstenlanden, vooral met betrekking tot het landbezit van de inlanders. Met het oog hierop wordt gevraagd: hoe drukt de inlander zijn verhouding tot den Europeschen landhuurder uit? Nog altijd met de woorden bĕkĕl en loerah? Welke praestatiën moet hij hem doen en hoe worden zij met de eigenaardige Javaansche benamingen benoemd? Kan met bewijzen worden gestaafd de uitspraak, dat de vorst is onvoorwaardelijk eigenaar van den grond? enz. enz.

NB. Naauwkeurige opgave van de Jav. woorden is noodig, vooral omdat zij, waarschijnlijk door de afschrijvers, in de genoemde nota's deerlijk gehavend zijn.

WEST-INDIE EN KUST VAN GUINEA.

1. Men verlangt te bezitten portretten van Indianen der verschillende stammen uit de binnenlanden van Guïana. De portretten moeten zijn *en face* en *en profil.* — Waar de geheele ligchaamsbouw de stammen karakteriseert, zal het van belang zijn eene afbeelding ten voeten uit te ontvangen. De portretten moeten niet minder zijn dan eene vierde der natuurlijke grootte. Het is noodig, dat de afbeeldiug, behalve van de juiste aanwijzing der woonplaats van den individu, tevens van eene schriftelijke opgaaf der in hem voorgestelde type vergezeld zij.

Men maakt van deze gelegenheid gebruik ter aanbeveling van het verzamelen van schedels. In de belangrijkste schedel-collecties van ons Vaderland zijn schedels van Surinaamsche Indianen óf geheel onbekend óf uiterst zeldzaam.

2. Men vraagt eene zoo naauwkeurig mogelijke beschrijving der feesten, plegtigheden en volksvermaken onder de inlandsche bevolking van Suriname bij huwelijk, begravenis en dergelijke, en wel af-

zonderlijk onder de plantaadje-bewoners, de Boschnegers en de Indianen.

Eene opgaaf van den oorsprong dezer instellingen zou de waarde der beschrijving zeer verhoogen.

3. Dezelfde vraag wordt gedaan ten aanzien der bevolking van onze bezittingen ter Kuste van Guinea.

4. Men verlangt de bepalingen te kennen, die in evengemelde bezittingen gelden ten aanzien van de wettigheid der geboorte van kinderen en het erfregt onder de inlanders. Zekere twijfel aan de huwelijkstrouw schijnt tot regel te hebben gesteld, dat niet de kinderen des mans, maar zijne zusterskinderen hem in de erfenis opvolgen, van welken algemeenen regel echter in de residentie Akra eene uitzondering bestaat. Hoe luidt de legende, welke aan deze uitzondering geboorte gaf, en sedert hoe lang bestaat zij?

5. Men verlangt, ter aanvulling der historische bijdragen van den heer van Raders omtrent proeven van Europesche kolonisatie in Suriname in de helft der vorige eeuw, 's Gravenhage, 1860, eene geschiedenis van de eerste kolonisatie-vestiging in Suriname der Labadisten op de plantaadje Providence? (elders genoemd: proeve in 1684 met volgelingen van *De Labadie* aan de Boven-Suriname).

6. Men verlangt eene goede chronologische opgaaf van de eerste vestiging, den overgang in vreemd bezit, en de teruggave aan Nederland, van de verschillende koloniën en bezittingen van Nederland in West-Indië en ter Kuste van Guinea, uit officiële bronnen geput, en zooveel mogelijk met bijzonderheden verrijkt.

Men herinnert hierbij, dat onze bezittingen aan de Kust van Guinea zich steeds hebben staande gehouden, en dat ook na de inlijving van Nederland bij het Fransche Keizerrijk, de Hollandsche vlag aldaar is blijven waaijen.

7. Men verlangt eene verhandeling over de immigratie in de Britsche en Fransche West-Indische koloniën, en van hetgeen te dien aanzien voor Suriname kan worden gedaan om aldaar met vrucht te werken.
